

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag forelagdes oprindeligt i Rigsdagssamlingen 1902—03 og, da det ikke lykkedes i denne at tilvejebringe overensstemmende Vedtagelser i Folketinget og Landstinget, paa ny i Rigsdagssamlingen 1903—04 i den af Folketinget vedtagne Skikkelse; men heller ikke i denne Rigsdagssamling lykkedes det at bringe Sagen til Ende, idet der, efter at Lovforslaget var blevet fremsat i Landstinget, af dette nedsattes et Udvalg, der først henimod Samlingens Slutning afgav sin Betænkning, uden at denne naaede at komme til Behandling i Tinget.

Efter det saaledes passerede fandt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet det rigtigst, inden der skredes videre, at give det kirkelige Udvalg Lejlighed til at udtale sig om Spørgsmaalet angaaende Indførelsen af almindelig borgerligt Ægteskab og om Kirkens Stilling til Begæringer om Indvielse af borgerligt Ægteskab, og Lovforslaget blev derfor tilstillet Udvalget ved dets Sammentræden i Maj Maaned d. A.

Fra det kirkelige Udvalgs Formand har Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet derefter modtaget den Betænkning, der findes vedføjet her som Bilag. Det fremgaar af Betænkningen, at hele Udvalget tilraader Indførelsen af en almindelig Adgang til borgerlig Ægteforening; men medens et Flertal af Udvalgets Medlemmer — 17 — tilraader Indførelsen som valgfri, tilraader Mindretallet — 12 Medlemmer — Indførelse af borgerlig Ægteforening som eneste gyldige Form. Det vil fremdeles ses, at der blandt dem, der have stemt med Flertallet, er nogle, der principielt staa paa deres Standpunkt, der forsvare den borgerlige Ægteforening som eneste gyldige Form, og som kun have ment ikke for Tiden at burde gaa videre end til at tilraade den valgfri Indførelse, ligesom det fremgaar af Udvalgets Forhandlinger, at der blandt dem, der ikke have deltaget i Afstemningen, er flere — og heriblandt Udvalgets Formand, Biskop Rørdam —, der principielt ere stemte for almindelig borgerlig Ægteforening. Endelig har et Mindretal indenfor det kirkelige Udvalg — 13 Medlemmer — subsidiært tilraadet en Fremgangsmaade, hvorefter Ægteskabs Indgaaelse for Ægteskabs-

forstanderen skulde opstilles som det principale, men dog med Adgang for dem, der maatte ønske det, til efter Anmeldelse for Ægteskabsforstanderen at lade deres Ægteskab indgaa ved kirkelig Vielse.

Under disse Omstændigheder mener Regeringen — navnlig ogsaa naar henses til de almindelige Bemærkninger i Betænkningens 2det Stykke — at turde anse det for fastslaaet, at der hos Kirken som saadan ikke er nogen saadan almindelig principiel Modstand imod det obligatoriske borgerlige Ægteskab, at der af den Grund er nogen Anledning til at fravige Lovforslagets Hovedprincip, det obligatoriske borgerlige Ægteskab, hvortil det overvejende Flertal af Folketinget allerede tidligere har givet sin Tilslutning.

I Overensstemmelse hermed fremsættes Lovforslaget derfor nu i den Skikkelse, hvori det senest er vedtaget i Folketinget, idet man dog med Hensyn til et Par Punkter har foretaget Ændringer i Tilslutning til Indstillinger fra det kirkelige Udvalg. I saa Henseende bemærkes, at man har ment at burde tage Hensyn til Udvalgets enstemmige Indstilling vedrørende § 9, saaledes at der sikres alle og enhver Adgang til at faa Ægteforeningen foretaget i Brudens eller Brudgommens Hjem. Man er i denne Henseende paa det rene med, at naar denne Adgang faktisk skal komme alle til gode, maa det anses for udelukket at paalægge Parterne nogen særlig Udgift ved dens Anvendelse, og paa den anden Side har man ment, at det Besvær, der herved paalægges Ægteskabsforstanderen, naar henses dels til de ikke synderlig store Afstande, hvorom der bliver Tale, dels til den Betaling, der i Medfør af Forslagets § 14 altid vil tilfalde ham, ikke er saa betydeligt, at der bør være Spørgsmaal om at lade Staten overtage en Udgift til Dagpenge eller lignende, der eventuelt vilde kunne komme til at udgøre betydelige Beløb (Antallet af indgaaede Ægteskaber er for Tiden omtrent 18,000 om Aaret). Man har derfor ikke optaget den Bestemmelse om Dagpenge, der i det tidligere Lovforslag var truffen for de Undtagelsestilfælde, hvor der hjemledes Pligt for Ægteskabsforstanderen til at møde i nogen af Parternes Hjem, medens man omvendt har fundet det billigt,